

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **A. L.**,
w przedmiocie wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2024 r.,
zażalenia skazanego
na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w Gdańsku M.S. Zastępcy
Przewodniczącej Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w
Gdańsku
z dnia 25 października 2023 r.,
o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia
wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 października 2023 r., sygn. akt V
Ka 1906/23
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Okręgowego w Gdańsku M. S. Zastępca Przewodniczącej
Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku, zarządzeniem
z dnia 25 października 2023 r., odmówił przyjęcia wniosku skazanego A. L. o
sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z

dnia 25 października 2023 r., sygn. akt V Ka 1906/23, gdyż skazany złożył ten wniosek w dniu 20 października 2023 r. (data prezentaty - 24 października 2023 r.), a więc przed ogłoszeniem orzeczenia.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany. Nie sformułował on żadnych zarzutów, a jedynie wskazał, że nie został poinformowany przez sąd o terminie ogłoszenia wyroku, dlatego podejmował próby kontaktu (telefonicznego, listownego) z sądem przed wydaniem orzeczenia. Końcowo zwrócił się o pozytywne rozpoznanie zażalenia oraz poinformowanie i nadesłanie wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 422 § 1 zd. pierwsze k.p.k. strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, także pokrzywdzony, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. Termin zawity do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku rozpoczyna zatem swój bieg od daty ogłoszenia wyroku. Wyjątek w tym zakresie dotyczy sytuacji, gdy oskarżony jest pozbawiony wolności, nie ma obrońcy i pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok, nie był obecny podczas ogłoszenia orzeczenia. Wówczas w myśl dyspozycji art. 422 § 2a k.p.k. 7-dniowy termin do złożenia wniosku o uzasadnienie orzeczenia biegnie od daty doręczenia oskarżonemu wyroku.

Jak wynika z analizy akt sprawy, w dacie rozstrzygania sprawy przez Sąd Okręgowy w Gdańsku skazany był pozbawiony wolności, nie dysponował pomocą obrońcy, pomimo prawidłowego zawiadomienia o wyznaczonym terminie rozprawy apelacyjnej nie stawiał się i nie złożył wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy apelacyjnej. Dlatego zastosowanie znajdowała tu zasada ogólna przewidziana w przepisie art. 422 § 1 zd. pierwsze k.p.k., tj. liczenia biegu 7-dniowego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego od daty ogłoszenia wyroku, tj. od 25 października 2023 r. Przedmiotowy wniosek skazany składał dwukrotnie, mianowicie w dniu 2 października 2023 r. (k. 139 akt), tj. przed terminem rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na dzień 12 października 2023 r. (k. 142 akt) oraz w dniu

20 października 2023 r. (*k. 145 akt*), tj. przed terminem rozprawy wyznaczonej na dzień 25 października 2023 r., w trakcie którego ogłoszono wyrok (*k. 147 akt*). Za każdym razem zatem skazany składał wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego przed datą ogłoszenia orzeczenia. W orzecznictwie najwyższej instancji sądowej uznaje się, że wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku złożony przed jego ogłoszeniem pozbawiony jest skuteczności, skoro wówczas nie wiadomo nawet tego, czy w ogóle dojdzie do tej czynności, a nawet do samego wydania wyroku. Odmienny pogląd skutkowałby przyjęciem wręcz absurdalnej tezy o możliwości złożenia takiego wniosku w każdym czasie przed wyrokowaniem (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1973 r., VI KZP 44/73, OSNKW 1974, z. 4, poz. 59; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 7 marca 2022 r., I KZ 13/22, LEX nr 3409179; 11 października 2002 r., WA 53/02, OSNKW 2002, z. 1-2, 19 sierpnia 2009 r., IV KZ 38/09; 1 czerwca 2010 r., IV KZ 30/10, OSNwSK 2010/1/1142, 19 lutego 2013 r., II KZ 5/13; 15 maja 2019 r., II KZ 9/19).

W tym stanie rzeczy, trafnie przyjął sąd w zaskarżonym zarządzeniu, że w chwili składania wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w Administracji Aresztu Śledczego S., skazany nie był jeszcze uprawnionym do dokonania tej konkretnej czynności procesowej. Dlatego należało uznać go za niedopuszczalny z mocy ustawy i odmówić jego przyjęcia w myśl art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k., czego skarżący skutecznie nie podważa. Wbrew bowiem jego twierdzeniom był on prawidłowo zawiadomiony („poinformowany”) przez sąd odwoławczy o terminie rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na dzień 12 października 2023 r., na której z własnej woli nie stawiał się, nie występował też o doprowadzenie go na ww. termin rozprawy oraz na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok, co skutkowało jego dobrowolną nieobecnością podczas ogłoszenia orzeczenia. Również sygnalizowane przez skazanego próby nawiązywania kontaktu (telefonicznego, listownego) z sądem przed wydaniem orzeczenia nie zostały w żaden sposób udokumentowane (choćby notatką urzędową z przeprowadzonej rozmowy telefonicznej ze skazanym czy złożoną do akt sprawy korespondencją listowną). W aktach sprawy zalegają jedynie przedmiotowe wnioski składane – jak już wskazano wyżej – przed ogłoszeniem wyroku. Dlatego zaskarżone zarządzenie nie może być wzruszone.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[a!]